

Załącznik Nr 2
do Uchwały IV Krajowego Zjazdu Delegatów ZZPR
z dnia 25 czerwca 2008 r.

Uzasadnienie do zgłoszonych postulatów i ogłoszenia Ogólnopolskiej
Akcji Protestacyjnej w WIOR i N

Ochrona roślin i nasiennictwa jest bardzo ważnym zagadnieniem na poziomie międzynarodowym, które dla poszczególnych państw wynika z Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z dnia 2 marca 2001 r.), prawa Unii Europejskiej poszczególnych państw członkowskich UE, a w Polsce także z następujących ustaw: ustawy z dnia 26.06.2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2007 r. nr 41, poz. 271 z późn. zm.), ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Z 2004 r. Nr 93 poz. 898), ustawy z 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie modyfikowanych (Dz. U. Z 2007 r. Nr. 36 poz. 233) i ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. Z 2004 r. Nr. 11 poz.94 z późn. zm.).

Zgodnie z powyższym, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa realizuje szereg bardzo ważnych zadań w zakresie zdrowia roślin, a tym samym zdrowia ludzi i zwierząt, nasiennictwa, bezpieczeństwa żywności, w tym modyfikowanej genetycznie. Bardzo ważnym zadaniem PIOR i N jest ochrona terytorium Polski przed przenikaniem organizmów szkodliwych, ochrony upraw wewnątrz kraju, nadzór nad wytwarzaniem i obrotem materiału siewnego, co wpływa w dużej mierze na powodzenie całej produkcji roślinnej w Polsce, a tym samym na dochody rolników, przedsiębiorców rolnych i ich pracowników. Działania w zakresie kontroli, obrotu i stosowania środków ochrony roślin istotnie wpływają na jakość żywności, bezpieczeństwo konsumenta, zdrowie rolników i pracowników rolnictwa mających kontakt z tymi środkami oraz na stan środowiska naturalnego.

Jedynym z ważnych zadań jest również kontrola fitosanitarna materiału roślinnego oraz plodów rolnych sprzedawanych do państw UE oraz eksportowanych do krajów trzecich, a także sprowadzanych z tych państw do Polski.

Ilość i ważność zadań w zakresie zdrowia roślin i nasiennictwa zdecydowanie wzrosła po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i wejściu w życie nowych przepisów prawnych. Od tego czasu nie podjęto żadnych działań umożliwiających wykonanie zwiększonej liczby zadań, oraz nie zwiększono wynagrodzeń, w sposób adekwatny do nałożonych obowiązków.

Inspektorzy posiadają szerokie, ustawowe uprawnienia i cięży na nich bardzo duża odpowiedzialność przy podejmowaniu decyzji, które zawsze przekładają się na skutki ekonomiczne. Do prawidłowego wykonywania tych działań nieodzowne jest duże doświadczenie pracowników i ich gruntowna wiedza merytoryczna.

Stawiane im wysokie wymagania, związane z wykonywaniem ważnych i trudnych zadań obciążanych niejednokrotnie stresem i odpowiedzialnością finansową, powinno mieć swoje odzwierciedlenie w wynagrodzeniach.

Specyficzne usytuowanie Inspekcji w strukturze administracyjnej spowodowało, że średnie miesięczne wynagrodzenie państwowego inspektora z wyższym wykształceniem wynosi 1 800 zł brutto, tymczasem średnie krajowe wynagrodzenie za 2007 rok w całej gospodarce narodowej w/g GUS wyniosło 2 691,03 zł brutto.

Tak niskie wynagrodzenie dla wysokiej klasy specjalisty, państwowego inspektora w służbie cywilnej uwłacza jego godności i godzi w podstawowe prawa obywatelskie gwarantowane przez Konstytucję RP oraz uniemożliwia godną egzystencję. Pracownicy są wykorzystywani do granic możliwości, bez zachowania szacunku dla wykonywanej przez nich pracy i posiadanych kwalifikacji.

Według informacji Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz zakładowych organizacji związkowych przy WIOR i N brakuje wykwalifikowanych kadr, które sprostałyby wymogom skrupulatnego wypełniania zadań zawartych w unijnych rozporządzeniach i dyrektywach, bowiem odchodzą ludzie kompetentni, pełni profesjonalizmu i z doświadczeniem.

W latach 2004 – 2008 z PIOR i N, z różnych przyczyn odeszło ok. 1000 osób na 2300 zatrudnionych. Ze względu na skandaliczne niskie oferty wynagrodzeń dla nowozatrudnionych pracowników, nie ma możliwości uzupełnienia niedoboru kadr oraz instrumentów umożliwiających ich zatrzymanie.

Polscy pracownicy ochrony roślin i nasiennictwa przez wiele lat budowali swój pozytywny wizerunek w kontaktach międzynarodowych, zawsze byli i są oceniani bardzo wysoko. Nie można tego dorobku zaprzepaścić, a dalsze dyskredytowanie ich niskimi płacami może do tego doprowadzić.

Z punktu widzenia interesu gospodarczego i społecznego naszego kraju oraz prestiżu naszych służb za granicą, nie można dopuścić do sytuacji, w której z Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa odejdzie pozostała, niewielka już grupa najwyższej klasy specjalistów. Taki scenariusz może mieć bardzo negatywne konsekwencje.

Działania w kierunku poprawy warunków płacowych oraz wzmocnienia PIOR i N były podnoszone od wielu lat przez wszystkie szczeble struktury Związku oraz przez WIOR i N, Główny Inspektorat i Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi – bez żadnego skutku. Ostatnio podejmowane, stanowcze żądania podwyżki płac wynikają z:

- rosnących zadań PIOR i N związanych ze wstąpieniem Polski do Unii Europejskiej,
- systematycznie obniżającego się w każdym kolejnym roku realnego wynagrodzenia w WIORiN w stosunku do średniego wynagrodzenia w kraju,
- wzrostu kosztów utrzymania (m.in. Wzrostu cen żywności, mediów),
- znacząco większych płac w innych inspekcjach,
- pozbawienia możliwości dodatkowych zarobków,
- pogarszających się warunków pracy.

Wyszczególnione w uzasadnieniu sprawy bardzo rzeczowo podnosi Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w piśmie z dnia 19 czerwca br. skierowanym do Wicepremiera, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Podnoszone są one również w podobnych wystąpieniach wojewodów mających wiedzę o sytuacji w terenie.

Ze względu na dużą świadomość, odpowiedzialności i znajomość możliwości finansowych naszego państwa przez pracowników WIOR i N, zawarte w Uchwale IV Krajowego Zjazdu Związku postulaty są skromne, racjonalne i możliwe do zrealizowania.

W związku z dalszym zwlekaniem realizacji tych postulatów, na wniosek delegatów z zakładowych organizacji związkowych z WIOR i N wspieranych przez pozostałych delegatów, IV Krajowy Zjazd Związku postanowił rozpocząć Ogólnokrajową Akcję Protestacyjną.

Uzupełnieniem niniejszego uzasadnienia jest załączona informacja Zakładowej Organizacji Związkowej WIOR i N w Łodzi, z dnia 19.06.2008r. w sprawie akcji protestacyjnej na szczeblu zakładowym.

**IV Krajowy Zjazd Związku Zawodowego
Pracowników Rolnictwa w RP**

Warszawa, dnia 25.06.2008 r.